

mozgalmat. Ellenkezőleg, Szálasi személye valósággal hőssé magasztosult, mártírkoszorú került a feje köré, s ezt a mozgalom jól ki tudta aknázni, aminek fényes bizonysga volt az 1939. évi májusi választási előretérés.

Külpolitikailag az Imrédy-kormány azt a célt állította tevékenységének középpontjába, hogy hasznot húzva Németország növekvő ellenségességéből Csehszlovákiával szemben, előbbre jusson a magyar revíziós tervek ügyében. Darányi és Kánya 1937 novemberében Berlinben járt, s Hitler már akkor úgy találta Ausztriával és Csehszlovákiával kapcsolatos terveit, hogy ebből a magyarok azt a következtetést vonták le: számíthatnak területi revízióra. Hitler nagyon konkrét formában fogalmazta meg ezt a lehetőséget. Arról volt szó, hogy ha Magyarország is részt vállal a Csehszlovákia ellen indítandó háborúban, jutalmul visszakapja Szlovákiát és Ruténföldet. A magyarok azonban óvatosak voltak, nem kívánták egyoldalúan lekötni magukat. Ezt a politikát, amely az ország konzervatív köreinek érdekeit tükrözte, Kánya képviselte. Ezek a körök akarták a revíziót, de nyitva akartak tartani minél több lehetőséget úgy, hogy minden kedvező nemzetközi fejleményt ki lehessen használni. Sok oka volt ennek az óvatosságnak. Így többek között az is, hogy e körök egyaránt félték a bolszevizmustól és a német terjeszkedéstől, tisztában voltak az ország elégtelen katonai felkészültségével, s nem fűlött a foguk ahhoz, hogy belesodródjanak egy háborúba a nyugati demokráciák és a velük szövetséges kisantant ellen. Szerették volna, ha Kelet-Közép-Európában a területi és nemzeti viták elrendezésében Nagy-Britannia is részt venne, nemcsak Németország és Olaszország. És ha Magyarország katonai vezetői nem is, de a kormányzó és a civilek meg voltak győződve arról, hogy világháború esetén a haditengerészeti fölényrel rendelkező nyugati demokráciák kerülőnek ki győztesen.

Ilyen és ezekhez hasonló megfontolások alapján ezek a körök azt látták jónak 1938-ban, ha a Németországgal folytatandó tárgyalásokon az időt húzzák. Ezt tükrözte a magyar küldöttség magatartása, amikor augusztus 21–26-án Horthy hivatalos látogatást tett Kielben,²⁴ majd szeptember 20-án, amikor Imrédy Berlinben kereste föl Hitlert. Kielben a németek hadiflottájukkal szerették volna elkápráztatni Horthyt, éppen azért, mert ismerték a kormányzó katonai doktrínáját. Horthy valóban nagy jelentőséget tulajdonított a tengeri utánpótlási vonalak ellenőrzésének. A kiel konferenciát elrontotta azonban, hogy a németek megharagudtak Magyarországra bledi állásfoglalása miatt.

Imrédy Kánya és Keresztes-Fischer Lajos társaságában tett látogatást Hitlernél. A Führert különösen erőszakos hangulatban találták, kertelés nélkül beszélt arról az elhatározásáról, hogy három héten belül, akár há-